

מ"ת 17940/08/19 - מדינת ישראל נגד מ"ע

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 17940-08-19 מדינת ישראל נ' ע' (עציר)

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	מ"ע (עציר)

החלטה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נשיאת והובלת נשק, ירי מנשק חם באזור מגורים, ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה, איומים והפרת הוראה חוקית.
2. על פי הנטען בכתב האישום- בין אחות המשיב (מ'מ') ובין בעלה (ע"ג"ג) נתגלע סכסוך; המשיב חתם על ערובה לפיה נאסר עליו להיכנס לתחומי באקה אל גרביה למשך 15 ימים; ביום 25/7/19 בתוך תחום 15 הימים, התקשר המשיב לא', אחיו של ע"ג, ואיים עליו מספר פעמים; המשיב הגיע לבאקה עם אחר, רכוב על אופנוע ימאהה (להלן: "האופנוע"), כשהוא נושא אקדח טעון.
3. המשיב הגיע עד לבית א', נכנס לחצר הבית וירה מספר יריות בתוך אזור המגורים; אמם של א' וע"ג, התקשה לאח שלישי- נ', לאור הירי הסמוך למגוריה.
4. א' הגיע לאזור ברכבו מסוג סקודה (להלן: "הרכב"), והמשיב החל לירות לכיוונו בעודו רכוב על האופנוע; המשיב פגע בשני קליעים בדלת הנהג; א' המשיך בנסיעה והמשיב המשיך ירי לכיוונו ופגע בחלק האחורי של הסקודה. המשיב ניסה להימלט אבל אז פגע האופנוע ברכבו של נ', המשיב והאחר נפלו לכיוון חומת דרך.
5. האחר נמלט; המשיב שבר רגלו ועל כן לא יכול היה להימלט; האקדח נשמט מידו; נ' לקח האקדח מידי המשיב המשיב איים ואמר "זה עוד לא נגמר"; כשהגיע א' למקום איים המשיב גם על א'.
6. ב"כ המשיב חלקה על קיומן של ראיות לכאורה.
7. אליבא המבקשת תיק החקירה מכיל ראיות לכאורה בעוצמה משמעותית, ולהלן עיקריהן -

- א. הודעות מ' וע"ג באשר לזיכוח ביניהם, בעקבותיו גירש ע"ג את מ' לבית הוריה.
- ב. הודעות מ' ואמו של המשיב - נזאה, כי ביום האירוע לא היה המשיב בבית מאחר והורחק מביתו למשך 15 יום.
- ג. מחקרי תקשורת המעידים כי עובר לירי ביצע שיחות לנפגע העבירה, א'.
- ד. זיהוי א' את קולו של המשיב מהלך הירי.
- ה. שחזור האירוע ע"י א' ונ'.
- ו. הודעות עדים לאירוע.
- ז. סרטוני מצלמות אבטחה מביתו של א'.
- ח. התאמה בין הקסדה של היורה שנצפה בסרטון האבטחה לבין הקסדה שנתפסה בזירת האירוע ליד המשיב.
- ט. הודעות מוראד עקל ועמרו אבו חסין, מהן עולה כי הקטנוע והקסדה שנתפסה בזירה נמכרו למשיב.
- י. חוות דעת מעבדת נשק על פיה בבדיקה מדגמית של שני תרמילים שנתפסו נמצא כי נורו מהאקדח שנתפס.
- יא. על אחת הנעליים שהיו בקטנוע נמצא דנא של המשיב. כמו כן, על גופו ובגדיו של המשיב נמצאו שרידי ירי המתאימים לשרידי הירי של התרמילים שנתפסו.
- יב. המשיב שתק מהלך כל חקירותיו.
8. המבקשת הוסיפה וטענה כי אין שום פסול בכך שא' היה בקשר עם השוטר עוקלה, דיווח לו על האיומים ועל הירי לעברו.
9. המשיב מנגד טען לחולשה בראיות והיעדר ראיות לעניין עבירת הפרת הוראה חוקית, כמפורט להלן -
- א. כתב הערובה נושא תאריך שגוי משנת 2018
- ב. בשיחות בהן לטענת עד התביעה אוים ע"י המשיב, נשמע עד התביעה צועק על המשיב, ומחקרי תקשורת מעלים כי התקשר מס' רב של פעמים למשיב
- ג. עד התביעה יוצר קשר עם עדים בתיק, לרבות מוחמד עתאמנה, ומר ביאדסה, שהביא צילומי אבטחה, כאשר באחד הסרטונים חסרות 9 שניות

- ד. השוטר נאסר מקבל את האקדח בזירת האירוע מעד התביעה
- ה. לא ברור מי ירה על הרכב ומתי, משלא נמצאו קליעים ברכב ואין ודאות כי הקליעים שנתפסו בזירה נורו מהאקדח שנתפס
- ו. אין אינדיקציה בדו"ח מז"פ כי נמצאה קסדה בסמוך למשיב
- ז. בוחן לא הגיע לזירה, חרף שדובר בתאונה עם נפגעים
- ח. נ' ניסה לרצוח את המשיב, ופגע באופנוע במכוון
- ט. לא בוצעה בדיקת שרידי ירי על האופנוע

דין והכרעה -

10. כידוע, בשלב זה, ההכרעה נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כשיש לבחון קיומו של סיכוי סביר להוכחת אשמה (בש"פ 562/18); מדובר בתשתית לכאורית בלבד, אשר רק פירכות וסתירות מהותיות תשלולנה אותה תשתית (בש"פ 4458/18).
11. ביהמ"ש אינו נדרש למשקל העדויות או מהימנות עדים (בש"פ 1899/18); אין די בהצבעה על סתירות קלות בדברי העדים על מנת לשלול התשתית הלכאורית (בש"פ 352/11), ויש צורך בסתירות המקעקעות לחלוטין הגרסה על מנת לכרסם בפוטנציאל הראייתי בשלב הלכאורי
12. ככלל, על בית המשפט לבחון גם בשלב המעצר קיומן של תוספות ראייתיות (בש"פ 6206/05 נאצר), אך די בראיה מסייעת או מחזקת לכאורית (בש"פ 2571/11).
13. שתיקת נאשם בחקירתו יכולה לחזק התשתית הראייתית (בש"פ 562/18; בש"פ 916/18).
14. גם ראיות נסיבתיות יכולות להתגבש לכלל מארג של ראיות היכולות להצדיק הותרת נאשמים במעצר (בש"פ 1977/94 אוחנה); השאלה היא עצמת הראיות. ראה גם בש"פ 8311/13 אברמוב, פסקה 21 והאסמכתאות שם.

הראיות הקונקרטיות בתיק דין -

מניע - סכסוך בין עאדל ומ', אחות המשיב -

15. מעדויות ע"ג ומ' עולה, לכאורה, כי ביום הארוע התגלע ויכוח בין ע"ג לאשתו מ', מהלכו, כביכול, הכה

ע"ג את מ' בפניה וגירשה לבית הוריה.

ע"ג בהודעה מיום 27.7 סיפר כי הגיע הביתה ביום הארוע בשעה 19:00 מהעבודה. לאחר כשעה וחצי הגיעה אשתו מ', ואז החל ביניהם ויכוח והוא שלח אותה לבית הוריה. כחצי שעה לאחר מכן, התקשר אליו אחיו א', וסיפר לו שהמשיב מתקשר ומאיים עליו. לאחר כחצי שעה שמע יריות, ויצא החוצה לבדוק. ראה בחור עם קסדה שחורה בורח, אבל לא ייחס לזה חשיבות, ואז ראה קטנוע ואדם שוכב על הרצפה ואת הרכב של א' עם פגיעות ירי. כשהתקרב לפצוע זיהה את המשיב. בתגובה לשאלה מדוע עשה זאת, אמר לו המשיב תעזוב אותי תן לי לברוח מהמשטרה.

זוכר שליד המשיב הייתה קסדה והיו לו כפפות.

מ' סיפרה כי ביום הארוע התווכחה עם ע"ג, מאחר ולא הלכה עם הילדים לאמא שלו, ועל כן הכה אותה בפניה וגירש אותה. (27.7)

אם המשיב, נ"ע אישרה אף היא כי ביום הארוע הגיעה מ' לביתה וסיפרה שע"ג הכה וגירש אותה מהבית. ראתה שפניה אדומות.

שיחות בין המשיב לא' מהלכן, לכאורה, המשיב קילל ואיים על א' -

16. נ' סיפר כי כאשר שהוא וא' היו בביתו של ע"ג ביום האירוע, התקשר המשיב לא' קילל ואיים עליו, וא' אמר לו שאם הוא רוצה לבוא לדבר, שיגיע הם אצל ע"ג. (הודעה מיום 26.7)

17. א' טען כי ביום הארוע היה בחתונה. כשיצא התקשר אליו המשיב והחל לצעוק, לקלל ולאיים, והודיע לו שמחכה לו בבית של ע"ג. כשנסע לע"ג התקשר לנ' שיגיע גם הוא לשם, כי המשיב התקשר לאיים עליו. א' התקשר לשוטר נאסר וסיפר לו שמאיים, ביקש שישלח נידת לבית של אחיו. כשהגיע לבית אחיו שלח מיקום לנאסר. (26.7)

18. מדו"ח פעולה של נאסר (מסמך ל"ז) עולה כי ביום הארוע בשעה 21:30 בערך התקשר אליו א', המוכר לו מעבודתו ומאירועים קודמים, ומסר לו שאחיו הסתכסך עם אשתו ויתכן "ויתפתח בלאגן ובמידה ויקרה משהו הוא יתקשר אלי". בשעה 22:00 התקשר אליו א' שוב, ומשמע צרחות הבין שקורה משהו חריג ושלה נידות לכיוון רח' X, מקום מגוריו של אחיו של א', כפי שמסר לו בשיחתם הראשונה.

א' שלח לו מיקום לנייד, והוא הגיע ליד מסגד XX.

19. ס"ע, אביו של המשיב אישר כי ביום הארוע א' התקשר אליו על מנת לנסות ולהרגיע את העניינים בינו ובין המשיב. חרף האמור, הכחיש כי א' סיפר לו שהמשיב איים שיפגע בו ובמשפחתו. (הודעה מיום

(30.7)

20. הודעת מ"מ מיום 4.8.19 לפיה ביום האירוע התקשר אליו המשיב כשיצא מהחתונה וביקש ממנו את מס' הטלפון של א', והוא שלח לו את המספר.

המשיב בחקירה מיום 6.8 הכחיש שיש לו את מס' הנייד של א' ולאחר מכן שמר על זכות השתיקה

21. תמלול הקלטות שיחות של המשיב וא' שבוצעו בטלפון של א' (מסמך קיז) -

קובץ 2 -

"הלו, יא אחושרמוטה, אחותך אני אזיין אותה כשאני רואה אותה בכפר, אני אראה לך יא בן כחבה"

קובץ 3 -

"אני רוצה להרוג אותו", "אני רוצה לוודא שאתה הרבצת לה כן או לא?" אדם נוסף שכנראה נמצא ליד המדבר אומר "אם אתה הרבצת לה אני מתהפך עליך", א' אומר "אתה רוצה אותי?" לא ברור מי עונה לו "חלאס אל תדאג". א' אומר "אתה חושב שאתה גבר? יא חנזיר תגיע בו אני בשכונה, תעל יא שרמוטה, אני בבית של ע"ג". לא ברור מי עונה לו "יאאלה אני בא"

מהראיות עולה לכאורה כי המשיב רכש כחודש לפני האירוע את הקטנוע והקסדה שנתפסו בזירה-

22. מ"ע סיפר כי מכר את הקטנוע והקסדה שנתפסו בארוע לעא"ח ביום 26.6 (הודעה מיום 29.7)

23. הודעת עא"ח מיום 29.7 לפיה מכר את הקטנוע והקסדה למשיב לפני כחודש.

בהתאם לזכרון דברים בין המשיב ועא"ח מיום 3.7.19, עולה כי המשיב רכש את הקטנוע והחזקה עליו עברה לידי ממועד החתימה.

24. חרף האמור, המשיב בחקירה מיום 26.7 טען כי אין בבעלותו רכב או אופנוע.

דו"חות פעולה -

25. דו"ח פעולה של נאסר (מסמך ל"ז) -

לאחר שא' שלח לו מיקום לנייד, הגיע ליד מסגד XX. בהגיעו למקום, ירד מהניידת וא' מסר לו שבוצע ירי לעברו מקטנוע, עליו היו שניים שאחד ברח והשני נדרס. עוד מסר לו א' שלקח מהחשוד שנדרס את האקדח שלו. האקדח היה במכנסיו מאחור. נאסר תפס את האקדח שהיה עם פטיש לאחור, מחסנית בהכנס וכדור בבית

עמוד 5

הבליעה, והניח אותו על השטיח במושב הקדמי בניידת. עקב ריבוי אזרחים וחשש להעלמת ראיות, קרא לשוטרי מוניר סרחאן וביקש שיסע עם שותפו ברק לאפסון הנשק בתחנת באקה.

המשיב שכב מרחק של כ- 15 מ' מהקטנוע ודימם מראשו. על ידו הימנית הייתה כפפה בצבע שחור אותה תפס, כפפה נוספת דומה נמצאה מצידו השמאלי של המשיב, כיפה שחורה וחם צואר כחול נתפסו בצידו הימני של המשיב.

בוחן תנועה עודכן ומסר כי לא מגיע למקום מאחר ומדובר בארוע פלילי. נאסר הנחה שוטרים להגיע לבית הוריו של א', שם דווח לו כי בוצע גם ירי, והנחה את השוטרי נימר לתפוס 2 תרמילים שזיהה על יד הרכב.

אזרח בשם מוחמד עתאמנה ניגש אליו ומסר לו שהארוע התרחש בכניסה לביתו והוא היה עד לו מתחילתו עד סופו.

26. דו"ח פעולה של סמ"ר מוניר סרחאן (מסמך מה) -

הגיע לזירת הארוע לאחר שנאסר מסר לו כי יש "כחול כנראה קטטה בכיכר אבו בכר". כשהגיע למקום ראה את המשיב שוכב על הרצפה, ותפס 3 תרמילים שמצא וקסדה. הוא התבקש ע"י נאסר לקחת אקדח לתחנת באקה. ציין כי הפטיש היה לאחר.

לאחר שחזר לזירה, התבקש ע"י נאסר ללוות את המשיב עם שותפו נימר לביה"ח. כשהמשיב ראה את השוטרים עומדים לידו החל לקלל אותם וזרק לעברם בקבוק מים. במקום נכחו הרבה אנשים ובאת כוחו של המשיב.

27. דו"ח פעולה של סמ"ר נימר (מסמך קנה) -

הגיע לזירת האירוע עם השוטרי מוניר לאחר שנמסר בקשר ע"י נאסר כי יש קטטה בשכונת X. כשהגיע ראה שרכב מסוג סקודה כסוף התנגש בקטנוע שחור, וכ- 15 מ' בערך שוכב פצוע על הכביש. **בדרך לפצוע הבחין בקסדה בצבע שחור בין הפצוע לקטנוע, תפס אותה והניח בניידת.**

28. דו"ח פעולה של סמ"ר ברק (מסמך ל"ו) על פיו במועד האירוע התבקש ע"י שותפו נאסר עוקלה לנסוע לשכונת אבו בכר "יתכן ומתרחש שם ארוע חריג". בהגיעם למקום נאסר ירד מהניידת והביא אקדח אותו הניח על השטיח במושב קדמי ימני ואמר שהוא קשור לארוע ירי. יחד עם השוטרי סרחאן שעלה לניידת, ובהוראת נאסר - ראש משמרת, נסע לתחנת באקה לאפסון האקדח. כשחזר לזירת הארוע, הצביע נאסר על אדם בשם מוחמד עתאמנה, שהיה עד לארוע, והוא גבה ממנו עדות.

29. דו"ח פעולה של סמ"ר מוסא (מסמך ל), על פיו בהגיעו לזירת האירוע הבחין במשיב שוכב פצוע, לאחר ש"נראה שרכב הסקודה הדביק את האופנוע לקיר". בתחקור ראשוני עם א', שהיה נסער כי ירו על רכבו וביתו, טען כי המשיב הוא זה שביצע את הירי. ברכב נמצאו שתי פגיעות בצידו השמאלי (דלת נהג ודלת אחורית). **בחצר ביתו של א' תפס השוטרי 13 תרמילים של 9 מ"מ ו- 3 קליעים.** זוהו שתי

פגיעות בבית.

"קצינת חקירות לימור מסרה לעכב את נ' בחשד דריסתו של מ"ע..."

30. **דו"ח פעולה של רס"ב נמרוד (מסמך כ"ט)** - "מדובר בקטנוע שננגח על ידי רכב לאחר מרדף והיה מעורב באירוע פלילי של ירי. כשהגעתי לקטנוע הרכב היה תקוע בקטנוע והצמיד אותו לקיר, כאשר הקטנוע מעוך ופגוע... הרכב הוזז והקטנוע נבדק על ידי כרכב חשוד כיוון שבוצע ממנו ירי קודם לכן..."

ממצאים פורנזיים וחוות דעת מומחים -

31. **חוות דעת מעבדת נשק** (מסמך רנט) על פיה מתוך 13 תרמילים בקליבר 9 מ"מ שנתפסו בחצר הבית, נדגמו שניים ונמצא כי נורו מהאקדח שנתפס בזירה.

32. **חוות דעת של המחלקה לזיהוי פלילי** (מסמך שח) לפיה נמצאה רמה גבוהה של התאמה בין משקף הקסדה והקסדה שנתפסו בזירת האירוע.

33. **חוות דעת מומחה של המחלקה לזיהוי פלילי** (מסמך שמג) על פיה נמצאו שרידי ירי על שיערו של המשיב, משקף הקסדה, כפפות, כיפה, חם צוואר, עליונית וחולצה התואמים תחמושות "מערביות-מודרניות". כדוגמת שרידי הירי של התרמילים בקליבר 9x19 בעלי סימול הבסיס... שהתקבלו לבדיקה במעבדת הנשק בתיק זה... לא מוכרים לנו חלקיקים בעלי הרכב יסודות כאלה אשר אינם ממקור של פיצוץ פיקה

עוד נקבע כי הימצאות שרידי ירי במדגם המיוחס לשיער המשיב, משקף הקסדה ופריטי הלבוש מצביעים כי המשיב/בעל המשקף ופריטי הלבוש ירה בנשק חם או היה בסמוך לאדם שירה בנשק חם.

34. **חוות דעת מעבדת דנא**, לפיה נמצא דנא של המשיב על החולצה, נעל וכפפה שנתפסו בזירה.

סרטוני אבטחה -

35. **מזכר של רס"ר יוספי (מסמך נ"ד) -**

דוח צפייה של 3 סרטונים בהם נראה חצר בית הוריו של א' -

שעה 22:44 נראה אופנוע עוצר עליו רכובים שני אנשים, לראשם קסדה, כפפות ולבוש ארוך. אחד מהשניים יורד מחזיק אקדח ביד ימין, חובש קסדה שחורה שבחלקה האחורי מחזיר אור, ומתחיל בירי לעבר הבית.

22:44:43 היורה חוזר לאופנוע, מבצע ירי נוסף לכיוון הבית, עולה על הקטנוע והם נוסעים.

22:45 נראית אישה מבוגרת יוצאת מהבית עליו ירו ותופסת פניה.

36. מזכר רסר יוספי על פיו בתאריך 26.7 יצא לסריקת מצלמות בשתי זירות האירוע. בזירה 2 הבחין במצלמות השייכות לעלי ביאדסה והעתיקן, ובסריקה קרובה לבית מצא מצלמה בביתה של עלא עתאמנה והוציא צו מאחר ולא פתחו את הדלת.

בזירה 1 מצא מצלמות השייכות לעו"ד עפיף אבו טועמה. המשרד היה סגור.

37. מזכר יוספי (מסמך נ"ז) - בצפיה במצלמות השייכות לביאדסה, נראה בשעה 20:47 (זמן מחשב) אופנוע עליו רכובים שני אנשים עם קסדות חולף על פני המצלמה, ומיד לאחר מכן סקודה לבנה נוסעת במהירות בכיוון הנגדי.

20:48 נראים אנשים רבים רצים לעבר מקום שאינו נראה במצלמות, ככל הנראה לסייע.

הודעות עדים -

38. **גב' ג', אמם של א' ונ'** סיפרה כי לאחר ששמעה קולות נפץ, יצאה החוצה וראתה כדורים על הרצפה. התקשרה לנ' וביקשה שיגיע מהר, ולאחר מס' דקות התקשרה לא'. (27.7)

39. מחמוד עתאמנה -

בהודעתו הראשונה סיפר כי בסביבות השעה 22:30 שמע יריות ויצא בריצה החוצה, ראה בחור עם אקדח עומד ויורה לכיוון מזרח, ואדם נוסף על קטנוע ממתין לו. היורה עלה על הקטנוע, אז הגיע רכב ממערב ופגע בקטנוע במכוון. הנהג ברח למעלה והבחור שירה רץ למזרח ותפסו אותו. (26.7)

בהודעות נוספות טען כי ראה את היורה מכיוון את האקדח לכיוון הבית, אולם לא ראה אותו יורה. חזר על גרסתו כי לאחר שהיורה עלה על הקטנוע מאחורי הנהג, ראה את התאונה ואת היורה רץ לכיוון מזרח עד שנפל ואנשים התקהלו סביבו כאשר מהלך כל הזמן האקדח היה בידו. לא ידע לומר מה קרה לאקדח לאחר שהיורה נפל (הודעות מיום 27.7, 30.7).

הודעות א' ונ' -

40. א' סיפר כי ביום האירוע היה בחתונה וביציאה ממנה התקשר אליו המשיב והחל לצעוק, לקלל ולאיים, והודיע לו שמחכה לו בבית של ע"ג. א' התקשר לשוטר נאסר וסיפר לו שמאויים, ביקש שישלח נידת לבית של אחיו. כשנסע לע"ג התקשר לנ' שיגיע גם הוא לשם, כי המשיב התקשר לאיים עליו. עם הגיעו לבית אחיו שלח מיקום לנאסר, ואז קיבל טלפון מאמו שיורים על הבית, נסע לכיוון ביתה, בסיבוב נתקל בקטנוע שהיה ממש מולו, הגיע לחלון הרכב, והרכב מאחור כיוון לעברו אקדח. בתגובה א' הוריד את

הראש וברח מהמקום, כשהחל ירי לכיוון רכבו. זיהה את המשיב באמצעות קולו, שקילל אותו לפני שירה. א' ברח לכיוון מטה, ואז שמע את התאונה ואנשים צועקים ולכן חזר למקום. התקשר שוב לשוטר נאסר ומסר שירו עליו.

כשהגיע לזירת התאונה הרים את הנשק שהיה על הרצפה והחביא אותו עד שהגיעה ניידת. (26.7)

בהודעה שנייה מיום 29.7 מסר א' כי כשחזר לזירת התאונה ראה את נ' עם האקדח, לקח ממנו את הנשק ונתן אותו לשוטר נאסר כשהגיע.

למשיב היו כפפות שחורות על הידיים, והקסדה הייתה לידו. בזמן ששכב פצוע, אמר לו המשיב שלא ידאג כי זה לא הסתיים.

לטענת א' נ' לא פגע באופנוע במכוון "הוא לא ידע שזה האופנוע שירה על אמא שלו. הוא לא נכנס באופנוע"

41. נ' סיפר בחקירתו הראשונה (26.7) שאמו התקשרה אליו כשהיה בדרך הביתה והודיעה לו שיורים על הבית. נסע לכיוון ביתה, ובפניה שמאלה, היתה משאית, עקף אותה ובירידה נכנס בו האופנוע. ניסה להתחמק ולפנות ימינה.

לאחר התאונה ירד מהרכב לראות מה קרה, ראה את המשיב עם אקדח שלוף נופל על הרצפה, והשני שהיה על האופנוע ברח למעלה.

הוא זיהה את המשיב לאחר שהוריד את הקסדה

הוא תפס את האקדח ביד ימין.

א' הגיע גם הוא לזירת התאונה, וסיפר לו שהמשיב ירה לו על הרכב ואיים עליו בטלפון.

בחקירה שנייה הוסיף וטען נ' כי בזמן שתפס את האקדח, המשיב אמר לו שזה עדיין לא נגמר.

42. עימות בין המשיב וא' מיום 30.7 -

א' חזר על גרסתו להשתלשלות האירועים, ובתגובה לכך שהמשיב טען כי זו עדות שקר, אמר א' שזיהה אותו לפי קולו כשהיה על הקטנוע מולו וקילל, וגם לאחר מכן כששכב פצוע.

43. עימות בין המשיב ונ' מיום 30.7 -

נ' חזר גם הוא על גרסתו להשתלשלות האירועים כאמור לעיל, כי ביום האירוע היה בנסיעה לכיוון בית הוריו כשמשאית לפניו נעצרה. הוא שמע יריות, נלחץ ועקף את המשאית ואז ראה את הקטנוע מולו, ניסה להתחמק ימינה והקטנוע התנגש בו. אחרי התאונה, אחד מהרוכבים ברח והשני היה עם נשק ביד ניסה לברוח ונפל. הוא

ניגש אליו, זיהה שזה המשיב שהיה ללא קסדה באותה עת, ולקח את האקדח שהיה חצי מטר מהיד שלו. באותה עת המשיב אמר לו "זה עוד לא נגמר".

המשיב שמר על זכות השתיקה

הודעות המשיב -

44. בחקירה ראשונה מהלך אשפוזו ביום 26.7 טען המשיב כי היה מעורב בתאונת דרכים ולא זוכר כלום. זוכר שהיה בערב בחתונה של חבר וזהו.

אין בבעלותו רכב או אופנוע. לא מכיר את ע"ג, נ' וא'.

נשאל אם מכיר את בעלה של אחותו ע"ג, והשיב - "לא מכיר אותו"

בתגובה לשאלה האם בעקבות סכסוך בין אחותו לבעלה ע"ג איים על א' ירה על בית הוריו השיב - "אין מצב"

45. בחקירה שנייה, המשיב שמר על זכות השתיקה בכל הנוגע לאירוע. כך למשל הסכים לומר כי בבוקר יום הארוע הלך לבקר את בן דודו בבית חולים הלל יפה בחדרה, אולם כשנשאל איך חזר הביתה, מתי הגיע ומה עשה לאחר מכן שמר על זכות השתיקה. כך גם כשנשאל אם מכיר את מ', נ' וא'.

כמו כן, המשיב סיפר איפה גר ועם מי, ענה שאינו יודע לתפעל נשק, לא ירה בנשק ולא החזיק נשק. אולם כשנשאל אם ירה לעבר בית, ואם לא הוא אז מי - שמר על זכות השתיקה

46. חרף שלא מסר גרסתו ליום האירוע, מחקירתו השלישית ואילך שמר המשיב על זכות השתיקה בטענה כי החוקרים מאמינים לגרסת המתלוננים, ולא חקרו טענתו כי החבלות על גופו לא נגרמו כתוצאה מתאונת דרכים.

בד בבד, המשיך ועמד על סירובו לפרט גרסתו להשתלשלות האירועים, לרבות כיצד לטענתו נחבל. (ראה חקירות מיום 30.7, 31.7, 2.8 ו- 6.8)

מהראיות עולה ספק באשר לטענת המשיב ביום הארוע כי אינו זוכר את שהתרחש -

47. כאמור לעיל, א' ונ' העידו כי עת ששכב המשיב פצוע, אמר לכל אחד מהם כי זה עדיין לא נגמר.

48. בדו"ח מד"א צוין כי המשיב בהכרה מלאה ומדבר לעניין. חרף האמור, במסמכים רפואיים יעוץ אורתופדי מצוין "בן 25. ככל הנראה נפגע בתאונת דרכים - אולי נדרס? המטופל לא נותן אינפורמציה והיה ללא הכרה לדבריו - כך שאינו זוכר/יודע"

49. מדו"חות פעולה של השוטרים מונו ונימרו עולה כי משהבחין בהם המשיב בבית החולים החל להשתולל, לקלל וזרק לעברם בקבוק מים. חברים ובני משפחה שהיו סביבו נאלצו להרגיעו.

50. לטענת המשיב ניסו לדרוס אותו, וכביכול, כתוצאה ממכות שקיבל בזירת האירוע נגרמו לו החבלות בגופו. אם כך הוא, אזי לא ברורה הסיבה לכעס, השתוללות וקללות כלפי השוטרים שהגיעו לבית החולים לגביית עדות ושמיעת גרסתו לאירועים.

גרסה, כאמור לעיל, שסירב המשיב לפרט גם מהלך חקירותיו המאוחרות יותר, אז לטענתו זכר פרטי האירוע.

51. ממארג הראיות עולה, לכאורה, כדלקמן -

א. בעקבות ויכוח בין מ', אחות המשיב, ובעלה ע"ג, מהלכו נהג כלפיה באלימות וגירשה לבית הוריה, התקשר המשיב לא', אחיו של ע"ג, ואיים כי יפגע בו ובמשפחתו.

ב. א' הודיע למשיב שנמצא בביתו של אחיו ע"ג, ובמקביל התקשר לנ' אחיו ולשוטר נאסר והודיעים שהמשיב איים עליו, וביקש שיגיעו לביתו של ע"ג.

ג. המשיב הגיע לבית אמו של ע"ג עם אחר על קטנוע אותו רכש לפני כחודש כשהוא יושב מאחור, וחובש קסדה שחורה שמאחור מחזיר אור, אותה רכש עם הקטנוע. בהגיעם לבית האם, עצר האופנוע, המשיב ירד אווז ביד ימין אקדח 9 מ"מ וירה לעבר חצר הבית.

אדגיש כי מהלך דיון בפני ציינה ב"כ המשיב כי הוא ימני.

ד. האם התקשרה לבניה - א' ונ' וסיפרה שירו על הבית.

ה. א' מהלך נסיעה לכיוון בית האם נתקל בקטנוע, שהגיע לחלון רכבו, או אז הרכב מאחור כיוון לעברו אקדח. א' נמלט עם רכבו, כשהמשיב יורה לכיוונו.

ו. נ' בדרכו לבית אימו עקף משאית בסיבוב והתנגש בקטנוע.

ז. האחר ברח, והמשיב אווז באקדח נפל תוך שהוריד את הקסדה מראשו.

ח. נ' תפס את האקדח, העבירו לא' שנתן את האקדח לנאסר עם הגיעו לזירה.

ט. נימרו ומוניר תפסו את הקסדה.

52. בכל הנוגע לעבירת הפרה חוקית, המשיב טען להיעדר ראיות לאור תאריך שגוי על כתב הערובה.

אכן, התאריך המודפס על כתב הערובה (מסמך רו) על פיו נאסר על המשיב להיכנס לבאקה אל גרביה משך

תקופה של 15 יום, הוא 14.12.18.

53. ממזכר של ג'ן גדעון מיום 1.8.19 (מסמך רמ) עולה כי ביום 18.7 בשעה 6:46 קיבל אישור טלפוני מקצין ענאן נמצור לשחרר 2 עצורים, וביניהם המשיב. השוטר גדעון מילא טופס ערובה הקיים כפורמט במחשב המשרתי שלו מתאריך 14.12.18, ועקב תקלה התאריך לא שונה אלא רק השעה, וביקש מהשוטר מוהנד חוגיראת להחתים את העצורים.

54. מהודעת השוטר מוהנד מיום 2.8.19 עולה כי טרם חתם המשיב על כתב הערובה הסביר לו שאסור לו להיכנס לבאקה משך 15 יום. המשיב שאל אותו לאן הוא אמור ללכת, "ועניתי לו שלא מענייני, העיקר שלא יכנס לבאקה וג'ת לתקופה של 15 יום". הוא ענה שעדיף לו להיות בקישון...ועכשיו לאן הוא ילך למשך 15 ימים"

55. המשיב בחקירה מיום 30.7 טען כי מדובר בהרחקה של 5 ימים ולא 15 ימים, כקבוע בכתב הערובה. אולם, בניגוד לטענתו, ידעו אחותו מ' ואימו, נוזהא עייאט, בחקירותיהן לומר כי המשיב לא היה ביום האירוע (25.7) בבית מאחר והוא מורחק.

"הוא מורחק הוא לא היה יום חמישי אצל אמא שלנו" (מ' בחקירה מיום 27.7)

56. מהמקובץ לעיל בצרף שתיקת הנאשם מהלך חקירותיו וסירובו למסור גרסתו ליום האירוע המחזקת הגרעין הראייתי, אני קובע כי יש בראיות כדי להקים סיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירות שיוחסו לו.

57. עיקר טענות המשיב עניין בפגמים בחקירה ושרשרת הראיות. כך למשל טענותיו כי עד התביעה יוצר קשר עם עדים בתיק, כי השוטר נאסר קיבל את האקדח בזירת הארוע מעד תביעה, כי אין אינדיקציה בדו"ח מז"פ שנמצאה קסדה בסמוך למשיב וכי לא נחקרה גרסת המשיב שנדרס בכוונה ע"י נ' וגרמו לו חבלות כתוצאה ממכות שכביכול קיבל בזירת האירוע.

בית המשפט אינו נדרש לבחון בשלב המעצר את מהימנותן ומשקלן של הראיות. טענות העורר לגבי שרשרת הראיות לעניין תפיסת האקדח או הקסדה דינן להתברר בהליך העיקרי.

יתרה מכך, בדו"ח הפעולה של השוטר נימר מצוין כי בין המשיב לקטנוע הבחין בקסדה, תפס אות והניח בניידת. דו"ח הפעולה של השוטר נאסר תואם הודעות נ' וא' לעניין תפיסת האקדח.

עוד אציין, כי קיימות בתיק ראיות ועדויות חיצוניות אשר די בהם לקבוע בשלב הלכאורי דנן תשתית ראייתית, ובין היתר, עדותו של עתאמנה אשר ראה את היורה אוחז ביד ימינו את האקדח מרגע שכיוונו לעבר חצר הבית ועד התאונה ונפילתו, ממצאי שרידי ירי, מעבדת דנ"א ומעבדת נשק.

יפים לענייננו דברי כב' השופטת ארבל בבש"פ 2745/11 יורי אברמוב נ' מדינת ישראל מיום 28.4.11 כהאי לישנא -

"שאלות מהימנות וטענות הסנגור בדבר מחדלי החקירה של המשטרה תתבררנה במהלך שמיעת הראיות שאז תתבהר התמונה, הראיות תעובדנה ותעמודנה להכרעת בית המשפט, כשמולן שתיקתו של העורר וסירובו העקבי והנחוש בהודעותיו למסור גרסה או ליתן הסבר. .. גם אם היה כאן מחדל חקירתי, כטענת הסנגור, ואיני שוללת זאת, השאלה תתברר בשלב שמיעת הראיות ואין בה להשליך על שאלת המעצר"

אין במחדלי החקירה ופגמים בשרשרת הראיות הנטענים, כדי לכרסם בשלב זה בחומר הראייתי הקיים כנגד המשיב, ושאלת המשקל שראוי לייחס לאלה מקומה להתברר בפני המותב הדין בתיק העיקרי.

(לעניין זה ראה גם - בבש"פ 7147/11 פאדי אבו לשין נ' מדינת ישראל מיום 30.10.11; בבש"פ 5201/15 שובל חרמון בוסקילה נ' מדינת ישראל מיום 6.8.15; בבש"פ 1242/13 דעאס נ' מדינת ישראל, מיום 14.3.2013; בבש"פ 4329/12 אימאם נ' מדינת ישראל, מיום 13.6.2012; ופסק דין של ביהמ"ש העליון מהעת האחרונה - בבש"פ 6927/19 עימאד גרגאוי נ' מדינת ישראל, מיום 14.11.19)

58. לאחר שעיינתי שנית בכתב האישום, הגעתי לכלל מסקנה כי אין מקום להפנות המשיב לתסקיר, במקרה דנן, ודינו מעצר עד תום ההליכים, שכן לאור מסוכנותו, לא תסכון חלופה ולא ניתן לתת בו אמון המאפשר חלופה.

59. ראשית- מדובר בעבירת נשק; עבירת הנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין היא עבירת ביטחון, המקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים). ראו לעניין זה:

בש"פ 8694/09 מדינת ישראל נ' מחמוד אלגיוסי (30.10.2009);

בש"פ 5874/10 דרוש מנצור נ' מדינת ישראל (1.9.2010);

בש"פ 8702/15 מדינת ישראל נ' אמחמד אבו קטיש (24.12.15);

בש"פ 4575/17 עליאן נ' מדינת ישראל (3.7.2017);

בש"פ 3781/18 צרצור נ' מדינת ישראל (22.5.2018);

בש"פ 3970/18 אסווד נ' מדינת ישראל (5.6.2018);

בש"פ 4244/18 סח'ניני נ' מדינת ישראל (13.6.2018);

בש"פ 4289/18 סיאד נ' מדינת ישראל (17.6.2018);

בש"פ 7802/18 סלים גאבר נ' מדינת ישראל (14/11/18);

בש"פ 2345/19 פלוני נ' מדינת ישראל (18/04/19).

60. הלכה היא כי מעורבות בעבירות נשק מעידה היא על מסוכנות רבה, שרק בנסיבות חריגות ובמקרים יוצאי דופן ניתן להפיגה בחלופת מעצר. כך נקבע:

"לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) וסעיף 35(ב) לחוק המעצרים, באה עבירה בנשק בגדר "עבירת בטחון" המקימה עילת מעצר עצמאית. לא זאת בלבד, אלא שבדרך-כלל יש לראות בעוברי עבירות כאלה כמי שמסכנים את הציבור. בעילת המעצר שמקימה עבירה בנשק כרוכה אפוא, כפן נוסף שלה, גם העילה של מסוכנות, לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. שתי עילות אלה, כאשר הן כרוכות יחד, מצדיקות מעצר עד תום ההליכים, ורק במקרים חריגים ומיוחדים ניתן להשיג את מטרת המעצר על דרך של חלופה (ראו דבריי בבש"פ 4920/02 פדרמן נ' מדינת ישראל [21]. כן ראו: בש"פ 3596/96 יצחקי נ' מדינת ישראל [22]; בש"פ 922/01 עיראקי נ' מדינת ישראל [23]). במקום אחר הוספתי ואמרתי כי "על מחזיק הנשק המבקש לפדות עצמו מן הכליאה להביא טעמים כבדי משקל שיצדיקו חלופה למעצר", שאם לא כן "נשאר החטאת רובץ לפתחו" (בש"פ 2262/99 ארפינו נ' מדינת ישראל [24] וכן ראו: בש"פ 5124/02 אשרף נ' מדינת ישראל [25]; בש"פ 4958/01 אלנבארי נ' מדינת ישראל [26]; בש"פ 4840/03 גאלי נ' מדינת ישראל [27]...). בש"פ 10028/03 אלקריף נ' מדינת ישראל פ"ד נח(2) 577.

ראו גם:

בש"פ 4575/17 עליאן נ' מדינת ישראל (3.7.2017);

בש"פ 3847/18 מדינת ישראל נ' חמוס דסוקי (22.5.2018);

בש"פ 1423/18 חאג' סאלח נ' מדינת ישראל (26.2.2018).

בש"פ 4830/18 דרבאס נ' מדינת ישראל (30.07.2018):

בעבירות נשק הכלל הוא מעצר מאחורי סורג ובריש ואילו החריג הוא שחרור לחלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני.

יוזכר כי כאן מדובר בעבירת נשק על רקע סכסוך, כשהנשק נתפס אגב ניסיון פגיעה באחר (ראה "החזקת נשק לשם ביצוע עבירות פליליות" כאמור בהלכת אבו מוך).

61. שנית- הפרת ההוראה החוקית (על הקשיים בתאריך) אינה מאפשרת מתן אמון. "בבסיסו, שחרור בערובה הוא מעין חוזה אמון בין המשוחרר לבין בית המשפט. המשוחרר מתחייב לכך שיעמוד בתנאים ובית המשפט, בהנחה שהוא נותן בו אמון- מורה על שחרורו. כל האמצעים הנוספים, יהיו אלו מפקחים בשר ודם או איזוק אלקטרוני, אינם אלא חישוקים שנועדו להבטיח את קיומו של החוזה, אולם אינם יכולים להוות את בסיסו" [בבש"פ 9854/06 עאטיאס נ' מדינת ישראל (13.12.2006), פסקה 16. על כן מקום בו הפר הנאשם תנאי ערובה, גדע הוא את ענף האמון עליו ניתן היה לשקול חלופה.

62. שלישית-עסקינן בסכסוך חי ופעיל, על רקע ענייני משפחה. כבר נכתב לא אחת כי מקום בו מדובר בסכסוך בין משפחות, לעברו של הנאשם או אופיו רקע משני (בש"פ 2324/08 ערבאס נ' מ"י); לא זו אף זו- כאשר הסכסוך מתמשך, המסוכנות גוברת משמעותית (ראה בש"פ 4208/13 מ"י נ' אבו ראס)

63. רביעית- קיומו של אחר שלא נתפס- מעלה חשש להמשך ניסיונות פגיעה מחד, ולאפשרות שיבוש מאידך.

64. חמישית- מסוכנות קיצונית- עת על פי כתב האישום- גם במצב בו שבורה רגלו, ממשיך הנאשם לאיים בפגיעה בכל הסובבים.

65. מקום בו לא ניתן לתת אמון מחד, והמסוכנות העולה מן העושה ומן המעשה גבוהה מאידך- אין צורך בבחינת חלופה קונקרטית; "עם זאת הלכה היא כי מקום בו שוכנע בית המשפט כי חלופת מעצר לא תוכל להפיג את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם בהיותה חמורה ומוכחת, עשוי הדבר לייתר הצורך בבחינת חלופה ספציפית (ראו בש"פ 9447/04 זבידאת נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (לא פורסם, 2.11.2004)) ולעיתים אף את הצורך בעריכת תסקיר מאת שירות המבחן (ראו: בש"פ 2931/06 גבאלי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (לא פורסם, 23.4.2006); בש"פ 5985/08 אבו ואסל נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (טרם פורסם, 10.7.2008); בש"פ 9284/08 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (טרם פורסם, 14.11.2008))." בש"פ 1668/09 זבולנס נ' מדינת ישראל (4.3.2009), פסקה 5.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תש"פ, 25 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.